

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Depisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petičvrste po 20 vin za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četrto leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravništvo „Domovine“ v Celju.

Izid državnozbornih volitev za Slovence.

Nové volitve pred preteklo postavo dobe, so znamenje nereda v državi. Iz istega vzroka se je tudi lanske poletje razpustil državni zbor ter so se razpisale nove volitve.

Slovenci v vseh pokrajinah živimo glede svojih pravnih razmer, kakor kapljica na veji. Vsak vetero nam položaj spremeni, toda vedno na slabše. Tak strah nas tudi vselej prešine, ko stopi vlada s kakšnim novim načrtom pred nas. Načrti pač prinesejo kaj boljšega, kar pa nas Slovencev navadno ne doseže.

Tudi novih volitev se Slovenci prav nič nismo razveselili. Das s takratnim razmahanjem parlamentom nismo bili zadovoljni, še manj zadovoljni pa s svojimi poslanci — po večini, vendar nismo brenepeli po nakratni spremembi, dokler nimamo gledé zboljšanja v bodočnosti nikakega poročila.

Volitve pomenijo vselej vihar, ki ne gleda ne na šibko steblo, ne na mogočno debla. Če pa ta vihar niti ne sčisti ozračja, da bi človeštvo po prenehanju nemiru vsaj svobodno dihalo, potem se pač smejo smatrati volitve za dvojno zlo. Zadnji volilni viharji pa niso le ne ničesar sčistili po nekaterih slovenskih pokrajinah, temveč odnesli so nam celo še par krepkih narodnih opor. In slovensko domovje je v nevarnosti, da se zdaj pa zdaj zruši nanj vsa teža nemškega navala.

Slovenska Koroška je imela dosedaj le eden tak svoj stebrič v osebi državnega poslanca Lamberta Einspielerja. Ker se je ta rodoljub od povedal mandatu, poskušal ga je nadomestiti deželni poslanec Grafenauer. Toda ni se mu posrečilo, koroškim Slovincem je odvzeta zadnja opora v državnem zboru. Ubogi brezpravni naši koroški sobratje!

Ednaka usoda je zadela tudi istrske Slovence. Tudi njihov ljubljeneč, bivši poslanec dr. Laginja, je podlegel italijanskemu nasilju.

Gledé števila smo tedaj Slovenci pri zadnjih volitvah poraženi. Ostaja nam še tolažba glede kakovosti novih naših poslancev. Vsaj v tem oziru bi bili lahko mnogo napredovali, da bi ne bilo v naših slojih še toliko brezdelnosti in prirojenega suženstva. Posebno na Štajarskem se v tem oziru ne znamo povzpeti niti za pet od vsakdanje odrevenelosti. Oni, ki poznajo važnost volitev in parlamenta, prikrivajo to važnost manj poučenim slojem navadno iz sebičnih namenov. Tako pride, da pri nas ne more biti ljudski poslanec oni, katerega bi marali volilci, temveč le oni, ki si zna pridobiti naklonjenost mož, katerim je mandat — ljudska šuga.

Po volji teh mogotcev — ljudska volja je prišla le malokje v poštev — pokazali smo štajarski Slovenci, kako počasi še prodira med nami gospodarska napredna ideja. Pri nas še vedno velja v malem in velikem, v navadnem in strokovnem: „Kakor je oral oče, tako bom i jaz.“

Malo več smisla za gospodarsko napredovanje pokazali so volilci na Kranjskem, dasi bi bilo tudi tam brez nesmiselnega pritiska mnogo boljše. Kranjski volilci pokazali so že letos s tisoči glasov, da bi zamogel posamezne sloje uspešno zastopati le mož, ki pripada sam vrsti volilcev. Zato pa je tudi postavila za gospodarski napredek se boreča stranka za kandidate kmečkih občin tri kmete, enega industrijca ter enega gospodarskega strokovnjaka. Nasprotovanje pa je bilo še to pot prebudo, da bi se uresničila ljudska volja. Baš kakor pri nas na Štajarskem gledé V. kurije.

Le zaslepljenici ali pa protivniki pozabljenih naših nižjih stanov morejo trditi, da je izvolitev kaknega penzionista ali uradnika srečnejše znamenje, kakor pa bi bilo, ako bi prišli v državni zbor možje strokovnjaki, vneti za napredno kmetijstvo in gospodarstvo ter trgovino in industrijo, kakor so ti odrinjeni kandidati: Lenarčič, Pirc, Božič na Kranjskem, Hribar na Štajarskem itd.

Milejša usoda je bila naklonjena goriškim Slovincem. Posrečilo se jim je izvoliti poslan

cem kmečkih občin zavednega in naprednega gospodarja, župana Oskarja Gabrščka.

O kakovosti naših štajarskih poslancev ne govorimo, kajti to niso novi možje. Njihova dolžnost vsaj bi bila, da jih ljudstvo že pozna, izvzemši kmeškega zastopnika dvornega svetnika dr. Ploja, kateri vsaj ob nastopu obeta najboljše nade. V mestih in trgih pa nas letos še niso naši protivniki pastili do besede. Uverjeni smo, da tudi to nemško trmo in oholost premaga tok časa.

Kakor smo že povedali, ostalo je na Kranjskem v kmečkih skupinah pri starih poslancih. Nekateri teh so pač tudi na svojem mestu.

Nočemo jadicovati nad letošnjimi našimi izgubami pri volitvah, pač pa naj grede že sedaj na delo vsi, ki imajo na narodnem polju odkazan svoj prostor. Prihodnje volitve naj bi ne našle našega dobrega ljudstva v isti odrevenelosti kakor letos. Sramota bi bila, ko bi še v bodoče gotovi krogi postavljali ljudstvu poslance po svoji volji brez ozira na sposobnost. Duhovi morajo se tudi pri nas bistrili, tudi naši trpini morajo priti do spoznanja, da svet napreduje, da ne veljajo vedno edna kopita.

Ko bo prodrila naše vrste smisel za gospodarsko naprednost, dobili bomo tudi Slovenci strokovne poslance, katere si bo zbiralo ljudstvo po svoji volji.

Zunanja politika.

Ozreti se hočemo malo po tujih državah, da vidimo, v kakšnem položaju se nahaja njihova politika, v kakšnem stanju so vstopile v dvajseto stoletje in za katerimi cilji streme.

Kakor smo že poročali, ima Francozka protektorat nad vsemi katoliki, t. j. da varuje njihove interese in jih brani, — ter da ima vprav temu protektoratu zahvaliti vet svoj vpliv v Kitaju; ker pa je sedanja vlada Waldeck-Rousseau-a stavila zakon o kongregaciji, o odpravljenju katoliških redov, ji je Leon XIII. zagrozil, da ji odvzame protektorat in ga podeli Nemčiji,

LISTEK.

Hrastniška satira

(Spisal A. Sršen.)

„Pustite pse, naj lajajo, to kaže le, da jahamo!“

Angelj sna mi je obljubil, da me ponese poslednji večer devetnajstega stoletja kamorkoli mi bode pozeležlo srce. Silno sem se razveselil njegove obljube. Čakal sem nestrpno. Kakor mrzličan sem se tresel, ko sem iskal kraja, ki bi bil najbolj pripraven za zadnje razveseljevanje v devetnajstem stoletju. Iskal sem dolgo. Ravno, ko sem ga našel, vstopi v mojo sobico angelj sna, oblečen v temen plašč.

„Pripravljen?“

„Pripravljen!“

Zadel me je na svoji močni perotnici in dvignila sva se v zrak. O, da bi mogel opisati to plavanje po zraku. Ne, ne! To se ne da opisati, ampak to se more samo čutiti! Človek se

kar ne more naveličati! In tudi jaz bi se ne bil, da nisem opazil, da je angelj sna utrujen. Zakaj nekočkrat sem opazil, da je že nekam nevoljen vatrepetaval s perotnicama. A to bi me ne brigalo dosti! Plula bi bila še dalje, da mi ni vdaril smrad v usta in nos.

„Kje sva?“ sem ga vprašal nevoljen.

„Nad ...“ mi je odgovoril angelj sna.

„Nad ...?“ sem se začudil jaz.

„Da, nad ...!“ mi je pritrdil angelj sna.

„Hu!“ Da sem si moral izbrati ravno ta smradljivi kraj za nocojšnjo večer, sem zagodrnjal glasno.

„Tako!“

In že sem stal v prostornem salonu. Opisovati ga nočem natančneje, a povedati moram vendarle, da ta salon ni bil privaten, ampak gostilniški. To zadostuje! In ravno v ta gostilniški salon me je zanesel angelj sna, me postavil v najtemnejši kot in mi naročil najostreje, da smem gledati in poslušati, a zaradi tega molčati kakor grob.

Obljubil sem mu in angelj sna me je odel s svojim tamnim plaščem in se vstopil pred me. Dolgo sva čakala v tej poziciji sama.

Bilo mi je že dolg čas in že sem hotel poprositi angelja sna, da me ponese domov v postelj. Kar vstopi velikanska, toda kakor preključna človeška postava v gostilniški salon. Obraz njen je bil uprav marcijalen. Oblečena pa je bila malce drugače, nego so oblečeni oni rimski vojaki, ki stražijo vsako leto na veliki teden grob Božji. Sosebno glava v okviru težke čelade me je takoj spomnila tega.

Začelo me je že skrbeti, kaj bi storil ta suhi orjak, ako bi me dobil v pest. Uveril sem se kmalu, da ta suhi orjak ne more biti bogaigvedi kak junak. Uveril sem se pa iz sledečega njegovega dialoga:

„Heil! ...“

Vse tiho.

„Heil! ...“

Vse tiho.

„Heil! Heil! ...“

za katerega se je ta že potegovala. A vlada se ni premislila, in dasi so bile razlike med Francijo in Vatikanom že enkrat kolikor toliko poravnane, vlada ni popustila od svoje namere, in je prišel te dni na dnevni red kongregacijski zakon. — Drug važen dogodek v francoski politiki je zopetna izvolitev Pavla Deschanela pred sednikom parlamenta. Proti njemu je vladna večina kandidirala nekdanjega predsednika Brissona, ki pa je propadel. Deschanel je dobil 296, a Brisson 217 glasov. Francoski državni zbor je razdeljen v dva velika tabora; v enem so radikalci in socialisti, ki so vsi Dreyfusovci, in stoje na strani vlade, v drugem taboru pa so desničarji, ki so ali monarhisti, ali antisemiti, nacionalisti ali republikanci. Ti so v opoziciji so Antidreyfusovci in tvorijo manjšino. Teh kandidat je bil torej Deschanel, in bil izbran z 79 glasovi večine, to znači, da je pri volitvi, ki je bila tajna, 79 vladnih pristašev glasovalo zanj, in da se torej v večini nabajajo zastopniki, ki sicer ščitijo vladno, ki so pa v svoji duši zoper njo in bi jo radi vrgli, če bi to mogli, da bi se s tem ne kompromitirali sami sebe.

Francoska vlada vodi sedaj frimasonsko-semitsko politiko, to se je zlasti pokazalo pri zakonu o kongregaciji. Opozicija nasprotno stoji v obče na krščanskem temelju, ali vsaj na temelju dobrega sporazumljenja s sveto stolico. Na strani opozicije je tudi francoska vojska — v kolikor je seveda vojski dovoljeno imeti politično mnenje. — Deschanel, ki je že več let predsednik parlamenta, je naravno na strani opozicije ter obsoja najodločnejše vladno politiko, bodisi kar se tiče Dreyfusovega vprašanja, bodisi cerkve ali vojske. Deschanel pa je tudi največji nasprotnik Nemčije in išče in čaka samo ugodnega hipa, da bi Nemcem poplačal izgube l. 1870, ko je bila Francija tako silno ponižana. — Nadalje bi Deschanel zvezo z Rusijo rad moralno razširil na vse Slovane; njegova želja je, da bi Francozi z večjim zanimanjem gledali na razvoj stvari v habsburški monarhiji, da bi se ta preustrojila na federalističnem temelju in bi razdrila trozvezo. Njegov namen je tudi postati predsednik republike; in če pride kedaj do tega, se bo v francoski, bodisi notranji, bodisi zunanji politiki mnogokaj premenilo: on je mož bodočnosti.

V Nemčiji je bil sklican te dni državni zbor, kjer je minister-predsednik Bülow v prestolnem govoru med drugim obrazložil predlog o zgradbi prekopa med Labo in Reno, ki pride tekoma zasedanja na dnevni red. Predlog bo gotovo sprejet, ker je zgradba tega prekopa velike važnosti z ozirom na trgovske zveze, ki jih hoče Nemčija sklopiti z inozemskimi državami, zlasti z Rusijo in Angleško. Čeprav je Nemčija zadnji čas, posebno v nekih strokah silno napredovala, se nahaja zdaj v dobi velike ekonomske krize. Ona mnogi izvaža, a njen denarni kapital zato ne raste v istem razmerju. Izvaža mnogo, ker so njeni industrijalci vsled zunanje konkurence silno znižali cene vseh svojih predmetov; ali izvoz pod takšnimi pogoji ne donša bogastva, temveč privede lahko do bankrota.

Ker je bilo zopet vse tiho in si revež ni mogel pomagati drugače, zaradi tega je stopil k ogledalu, se razkoracal pred njim ter zavpil na vse grlo:

„Heil! Heil! Heil! ...“

Zadovoljen se je nasmejaj, salutiral ter sedel. Dolgo je sedel sam in se dolgočasil.

Čez kake pol ure je vstopil v gostilniški salon drugi. Obleden je bil popolnoma tako kot prvi. Razloček med njima je bil samo ta, da je bil drugi trikrat manjši nego prvi, a zaradi tega pa trikrat debelejši nego prvi. No za drugim so se vrstili gostje urno. V kratkem času se je napolnil gostilniški salon popolnoma. Videl sem kakršnokoli sem hotel fiziognomijo.

Na mizo so začeli nositi rujno vince in pe-neče pivo.

„Kaj neki bode?“ mi je šinilo po možganih.

Nič, prav nič ni bilo! V ednem stavku lahko povem. Govorili so in pili!

„Heil! ...“

V Italiji je bilo ministerstvo v nevarnosti, ali se je zdaj še obdržalo; vsaj začelno. V ministerstvu so ostali sami stari ljudje, kar je popolnoma v nasprotju z energijo mladega kroja, ki hoče delati.

Angleške novine se pečejo seveda največ z bursko vojsko. Roberti, vrnivši se iz Afrike, ni bil sprejet posebej sijajno, ker so bili dolgi precej vznemirjeni vsled nepovoljnih vesti iz bojišča. In dasi on tolaži Angleže, da je končna zmaga gotovo njihova, ker je sedanj zanje najugodni preobrat samo začasen in se ima pripisati silni delavnosti neprijateljev in prostranosti bojnega polja, se Angleži ne dajo utišati in so vsi preplašeni. — A ne le na bojnem polju so Angleži takorekoč poraženi, pobiti so tudi drugje: Na polju obrta in trgovine. Nadvlada angleška v trgovini in obrtu propada. Oni, ki so bili nekoč prvi, si ne znajo danes osvojiti vseh napredkov tehnike in znanosti. Velike tvornice v Londonu in po Angleški se poslužujejo edino pare, kot da elektrika ni bila tudi zanje iznajdena. Amerikanci in Nemci prevzemajo Angležem monopol v trgovini in obrtu in to spravlja v zadrege vse kroge, a ta poraz za Angleže ni nič manjši od onega v južni Afriki. Ta poraz je druge vrste, ni krvav in na širše občinstvo ne deluje, a izpodkopluje polagoma moč Anglije.

O ruski politiki smo poročali zadnjič obširnejše; torišče njenega delovanja je Azija, kjer je imela zadnji čas že mnogo uspeha.

V Kini dogovori se ne bodo tako hitro končali, in je položaj še vedno jako resen.

To bi bil kratek pregled večjih političnih novosti, ki vznemirjajo evropski svet za mejami naše monarhije.

Celjske in štajarske novice.

(Narodna čitalnica v Celju) priredi, kakor smo že poročali dne 20. t. m., o je prihodajo nedeljo in sicer v veliki dvorani „Narodnega doma“ plesni venček. Ker se posebna vabila ne razpošiljajo, vabi odbor tem potom vse častite člane in druge slovenske goste, da se v mnogobrojnem številu venčka udeležijo. — Upamo, da nas bodo častiti zunanji udje in gostje, kakor po navadi, tudi letos s svojim pohodom počastili. — Nečlani plačajo vstopnino po 1 K. — Ker je nežna mladina že plesne vaje tako pridno obiskovala, ker je odbor skrbel za bujne šopke in bo sviral cela „Narodna godba“, smemo pričakovati prav sijajnega večera. Odbor.

(Nekaznovana nemška nesramnost.) Volitve so tajne. Vkljub temu je listič „Deutsche Wacht“ že naprej grozil, da postavi vsakega Slovenca na „pranger“, ki si bo drznil voliti slovenskega kandidata. Državno pravdnistvo je zatisnilo oko nad tako surovo grožnjo. Po volitvi pa je res prinesel nesramni listič imenoma vse — slovenske volilce. Državno pravdnistvo je zatisnilo obe očesi nad izdano uradno tajnostjo. S kakšnim namenom je prinesla „žaba“ ta imenik, jasno je vsakomur: naj bi se nemški Celjani primerno maščevali nad slovenskimi obrtniki itd., ki niso zatajili svoje narodnosti. „Domovina“ bi s tako čitnim bojkotom nikdar ne prišla srečno

To pa je bil konec vsake zdravice in vsakega govora.

Mene je kar ščegetalo. Rad bi se bil oglasil. Toda obljuba dela dolg in jaz sem ohljudil angelju sna, da bodem molčal. Molčal sem tudi! A čudil sem se vendarle, kako morejo drugi tako mirno prenašati nesramno izzivanje. No, tolažila me je zavest, da so to slovenske ovčice, ki le zaradi tega ne upajo nič, ker se jim mesto krvi po žilah pretaka voda.

Že sem mislil, da ostane vso noč tako.

Zmotil sem se!

Red je bil samo do polnoči.

Ko so se pa nekateri začeli od starega stóletja poslavljati z ginljivimi, toda od prvega do zadnjega puhlimi govori, je nastal nemir. In kaj je bilo temu vzrok? Slovenec se je drznil govoriti med Slovenci slovenski. Kdo je neki to? Izjema! Treba pogledati. Pogledal sem. Nisem ga izpoznal. Mlad človek je bil. Govoril je še dokaj dobro. Končal izborna!

„Na zdar! ...“

mlado državnega pravdnika. Ker pa je bilo dovoljeno Nemcem izdati volilno tajnost, dovoljeno pa ni bilo biti nam ista imena ponoviti. Seveda storimo to brez — namena.

(Narodno so volili) a) obrtniki: Boucun Štefan, stolar, Gosposka ulica. Bajde Martin, sedlar, Ljubljanska cesta. Hočevar Josip, krojač, Kolodvorska ulica. Knecl Franc, krojač, Kovaška ulica. Keber Luka, čevljar, Vodnjaška ulica. Kapus Ivan, brivec, Graška cesta. Leon Josip, krojač, Gosposka ulica. Magolič Srečko, fotograf, Vokaunov trg. Oblak Ignac, podobar in pozlatař, Gledališka ulica. Pokorny Lorenc, svečar in medicinar, „Narodni dom“. Rebek Ivan, ključarski mojster, Poljska ulica. Sinkovič Matevž, mizar, Gosposka ulica oz. Dolgo polje. Salmič Rafael, urar in prodajalec zlatnine, „Narodni dom“. Slišek Boštjan, krojač, Rotovška ulica. Strašek Štefan, čevljar, Graška cesta. Šister Ivan, krojač, Gosposka ulica. Šibar Franc, klobučar, Glavni trg. Trček Alojz, knjigovez pri Hribarju, Graška cesta. Volavšek Ivan, krojač, Rotovška ulica. Vošnjak Franc, pek, Graška cesta. Vrečko Ivan, sladčičar, Šolska ulica. Zabukošek Josip, krojač, Glavni trg. b) Trgovci: Dolinar Ivan, špecerijsko blago, perilo in vino, Vrtna ulica. Gregorič Karol, trgovec z vinom, Rotovška ulica. Hočevar Milan, špecerijsko blago, Glavni trg, (2 prodajalni) Hribar Dragotin, tiskarna in trgovina papirja, knjig in tiskovin, Rotovška cesta. Majdič Peter, trgovina z železnino „Merkur“ in prodaja moke, Graška cesta in Kolodvorska ulica. Pečnik Franc, špecerijsko blago, Vokaunov trg. Sagmeister Ivan, založnik S. Kukečevega piva, Kovaška ulica. Teržan Friderik, špecerijsko blago, Graška cesta. Topoljak Anton, špecerijsko blago, Rotovška ulica. Vanič Karol, manufakturno blago, „Narodni dom“ in Graška cesta. c) Gostilničar: Koštomaž Josip, gostilna „pri jelenu“, Graška cesta.

(Z Nemci so volili v Celju) naslednji trgovci in obrtniki, ki živijo le od okoliških Slovencev: Berna Janez, čevljar, Costa Jos, svečar in žafar. Chiba Ant., klobučar. Cvetanovič Janez, tapetar. Dimec Anton, tesar. Ferjen Anton, trgovec. Fanningner Ernst, medicinar in gostilničar. Fideršek Miha, vrvar. Grenka Janez, mesar. Herzmann Jože in Franc, usnjarka. Hrepeunik Mat., mizar. Huppe Ant., čevljar. Herman J., gostilničar „pri zelenem travniku“. Josik Janez, zaloga pohištva. Jakovič Fr., trgovec. Kosar L., mesar. Karbeuz Fr., trgovec. Kolarič Avg., kovač. Kriek Fr., trgovec. Kos Janez, agent z vinom. Kuster Oto, gostilničar na kolodvoru. Korber Janez, klepar. Lahnit, pek. Lakič, trgovec. Lenz Mart., fotograf. Makeš in Mosmann, trgovca pri Stigerju. Malenšek Fr., agent s pivom. Marocuti Ant., Kočevarkrošnjar. Nasko Viktor, mizar. Payer, klobasar. Prettner, steklar. Putan Luka, trgovec. Pollaneta Jos., obstreljeni trgovec „Südmarke“. Pungershek Al. knjigovez. Pirkmayr, gostilničar „pri kroni“. Rebevšek J., mesar in gostilničar v Gaberju. Regula K., pek. Skoberne Anton, mesar in gostilničar „pri zamorcu“. Sabukošek K., prodaja usnja. Smekal Jos., krojač. Scimo, trgovec. Šmarčan, pek. Selak Fr., mesar. Sevcnik Fr., mesar. Skaberne Janez, klepar. Schwab Viktor, jesihar. Tschantsch, klepar. Tabor, krojač. Urško,

Ha! ... Sedaj je bil ogenj v strehi. Stisnil sem se čisto v kot.

Mislil sem, da se vdarijo.

„Ti,“ sem nagovoril angelja boječe.

„Kaj hočeš že zopet?“ me je vprašal jezno.

„Pomiri jih, pomiri!“

„Zakaj?“

„Lahko se pobijejo! Sploh pa to tudi ni prav! To je greh! In ti kot angelj tega ne smeš trpeti!“

„Misliš?“

Pomenben nasmeš mu je splaval na lepi ustnici.

„Seveda!“

„Zgodi se tvoja volja!“

Kakor bi trenil je nastal mir.

Angelj sna pa je nato sestavil vse navzoče v krasno alegorijo, nad katero je plula krasna ženska v modri jopici, rdečem krilu, prepasana z dolgim belim trakom na katerem sta se zlatu bleščala načelna dva verza.

mizar. Umek, mesar. Vollgruber, mesar. Žizka (Čeh), mehanik. Seveda so to le imena nekaterih obrtnikov in trgovcev itd., ki živijo od Slovencev. Ostale bomo prinesli na posebni poli.

(Uradniki v nemškem taboru) Razun vseh nemških uradnikov s svojimi predstojniki na čelu, volili so z Nemci tudi naslednji uradniki slovenskega pokolenja: Bergoč Luka, sodni oficijal. Cizl Andrej, davčni pristav. Ješe Ivan, sodni oficijal. Lebič Karol, geometer. Štus Ferd., davčni oficijal. Urbič Anton, sodni oficijal in Waldhans Franc učitelj na slovenski (t) šoli.

(Dr. Riebl) je tudi čutil potrebo voliti z Nemci proti Slovincem. Čč. gg. lazaristom bodi priporočen! Dr. Riebl gostane baje častni meščan celjski — ker se je pokazal v pravi luči.

(Nemška večina ni 83 glasov.) Po volitvi se je zasedlo v Celju in nekaterih trgih celo vrsto nemških volilcev, ki ne plačujejo 4 gl. davka, temveč le po par kron. Vsi ti glasovi se bodo ovrgli kot neveljavni, na kar bodo še le Nemci videli, za koliko glasov so nazadovali.

(Osebnosti) Deželni bibliotekar, vse učiliščni profesor dr. Hans Zwiedeneck Sündenhorst, je šel v pokoj, na njegovo mesto je imenovan skriptor deželne biblioteke dr. Viljem Fischer.

(Smrt rojaka v Ameriki) V La Salle III je umrl Josip Drnjač, doma iz celjske okolice, zapustivši ženo s peterimi nedoraslimi otroci.

(Na ljudski šoli pri Sv. Juriju ob Taboru) v Savinjski dolini, razširjeni v štirirazrednico, razpisano je do 30. januarja t. l. troje učnih mest, na koje se gg. učitelji in učiteljice posebno opozarjajo.

(Slov. pevsko društvo „Vraska Vila“ na Vraskem) ima v nedeljo, dne 20. januarja t. l., ob 4. uri popoldan v društveni sobi svoj letošnji občni zbor z običajnim sporedom. Odbor.

(Iz Laškega) se nam piše. Kot volilec vpisan je bil v Laškem trgu tudi gosp. Martin Ojsteršek iz Zagaja ter je dobil tudi dostavljeno legitimacijo. Ko je pa prišel k volitvi, spoznali so laški modrijani, ki so sedeli v volilni komisiji, da on ne sme voliti, ker ne stanuje v Laškem trgu! Sam Bog ve, kdo je tem modrijanom tako pamet razsvetil? V drugih krajih je smel vsak, ki plačuje v trgu ali mestu davek, voliti, naj stanuje kjerkoli. Tako je volil g. Martin Binol iz Trnovlj v Vojniku, g. Franc Pränseis iz Št. Jurja v Sevnici, g. dr. Albin Kapus, ki stanuje v Ljubljani, volil je za Slovence v Celju in g. dr. Wallentschag, ki stanuje v Ljubljani, volil je istotako v Celju za Nemce. Š 17. drž. v. r. pravi tudi izrecno, da volilec, ki ima v mestu ali v trgu volilno pravico, lahko stanuje tudi na kmetih, ne sme voliti v kmečki skupini, ampak mora voliti v mestni skupini. V celi Avstriji se postava tako razume, samo laški modrijani še niso tako daleč prišli, da bi ta š 17. drž. v. r. prečitali ter si vzeli, če sami ne morejo razumeti, kakega pravnškega zvečenja, ki bi jim pomen tega š razložil. Sicer pa se bodo zoper to nasilstvo že še primerni koraki storili, tako, da bode v bodoče Martin Ojsteršek brez vseh ovir oddajal svoj glas, naj bode to laškim nemškutarjem ljubo ali ne.

(V Trbovljah) se je pojavila škrlatica v nenavadnem obsegu. Bolezen se širi večinoma med rudarskimi družinami ter je v par mesecih zbolelo 129 oseb, od katerih je umrlo 15 oseb, dočim je ostalo še 23 oseb bolnih.

(Utonil ali zmrazil.) V Rajhenburgu so našli dne 15. t. m. v potoku mrtvega tržana in čevlarskega mojstra Zemljaka. Bil je baje vinjen, ko je zabredel v potok.

(Prostovoljno gasilno društvo v Dornavi) priredi v nedeljo, 20. t. m. ob 4. uri popoldne v gostilni g. F. Herga, svoj letni občni zbor s sledečim sporedom: 1. Poročilo odborovo. 2. Pregled računa za prejšnje leto. 3. Vpisovanje udov. 4. Razni predlogi in nasveti. 5. Prosta zabava z godbo. K obilni udeležbi vabi cenjene udeležece kakor tudi vse prijatelje našega društva. Odbor.

(Bralno društvo „Naprej“ pri Sv. Barbari v Halozah) priredi v nedeljo, dne 20. pros. ob 3. uri popoldne v novi šoli svoj redni občni zbor po običnem sporedu. Takoj ob 3. uri je poučni govor g. Iv. Beleta v sadjarstvu in vinarstvu. Po zaključnem občnem zboru pa tombola in potem prosta zabava, katero boče oživljati pevski in

tamburaški zbor. Pridite množično k tej domači zabavi Barbarčadi in vsi prijatelji našega društva in ljudskih veselja iz soseskine! Daje se nujno vpisati za udeležbo našega društva, da bo se isto razvijalo tem krepkeje in hitreje. Saj vam je znano, da le „v slogi“ in „v združevanju“ je moč. Složno napredujmo torej tudi mi! — Učnina bo znašala tudi za letošnje 1 K — skoraj neznaten denar, a zanj imate na razpolago vse naročene časnike in društvene knjige, ki vam nudijo obilo poučnega branja. Kako bi se mogla 1 K boljše obrniti? Osebite! Ostanite zvesti vsi dozdajni udje, med katerimi se odlično bersjo tudi imena nekaterih podpornih udov iz soseskine. Čast! Vsi se ravnajmo po geslu „naprej“ in z združenimi močmi delajmo na to, da se i haloški narod probudi, povsopne na višjo stopinjo duševne omike. Delo je važno in častno, truda in sredstev je treba mnogo; torej pripomozi vsak drage volje. Na svidenje v nedeljo! K mno go brojni udeležbi njužno vabi odbor.

(V Veržejah) je bilo pri ljudskem štetju 604 prebivalcev. Od zadnjega popisa se je prebi valstvo za 1 osebo pomnožilo. Ponosno ome njamo, da so se letos dali prvič vsi za Slovence vpisati.

(Zaročil se je) g. Franc Rožman z gospo Julijano Klemenčič, gostilničarko in trgovko v Veržejah.

(Malonedeljsko bralno društvo) ima v ne deljo dne 27. t. m. svoj letni občni zbor z obi čajnimi poročili tajnika, blagajnika, knjižničarja itd. Zborovanje se začne ob treh popoldne v šoli. K obilnemu pristopu vabi odbor.

(Središče) Pri volitvi, vršeci so ob občnem zboru skupne obrtniške zadruga dne 13. t. m. voljen je bil predsednikom namesto g. Jakoba Zadravec, ki je zopetno izvolitev odklonil — g. Jakob Dogša, usnjarski mojster v Središču. Mesto podpredsednika je prevzel g. Zadravec, a v odbor so voljeni sledeči gospodje: Franc Horvat, Jožef Zidarič, Matjaž Vargazon, Ivan Ivanuša, Ivan Ploh in Jakob Klemenčič, vsi iz Središča, potem g. Ivan Rakuša iz Obreža, g. Andraž Lih tenvalner iz Jastrebec ter g. Anton Stručl iz Vi tana. Zadruga, ki šteje ob koncu leta 1900 sto udov, je imela v preteklem letu 654 K 82 vin. denarnega prometa in sicer 385 K 04 vin. do hodkov ter 269 K 78 vin. izdatkov. Prebitka pre ostaje 115 K 26 vin. Zadržno premoženje znaša 543 K 64 vin; za zadržno zastavo nabrani fond pa 212 K 31 vin.

(Zgledi vlečejo.) Mariborski duhovščini se sicer ne sme očitati, da ne bi poagitala v svojem listu, kadar se gre za „ljudsko voljo“. Človek, ki čita o njihovi osebnosti in pismeni gonji, kjer privijajo, kakor da bi že bili vzeli v zakup res vso slovensko narodnost, nehoti pri pozna velik upliv teh ljudi na naše kmečko ljudstvo. Kdor pa zna pogledati mariborski go spodni okoli „Slov. Gospodarja“ na dno nesebičnih sre, zagleda marsikako črno pego. — Imeli smo volitve v naših mestnih skupinah, kjer je bilo pokazati Slovincem, ali res kaj zaležemo po spod nještajarskih mestih in trgih. Sleherni obrtnik se je zavedal ta dan svoje narodne dolžnosti ter ne glede na zamero in gmotno škodo šel na volišče. A čujte, kateri stan se ni zavedal svoje dolžnosti niti toliko kot zadnji nepoučen čev ljarček! To so bili mariborski duhovniki. Osten tatивно so se odtegnili volitvi, tako da je dobil naš kandidat dr. Pipuš v Mariboru samo 29 glasov, ko bi vendar samo mariborski duhovniki zmogli okoli 50 glasov. S takimi zgledi odprli bodo mariborski gospodje tudi našim kmetom oči, kje je prava narodna požrtvovalnost, kje pa le — slepilo.

(Akad. teh. društvo „Triglav“ v Gradcu) ima svčj. V. redni občni zbor dne 19. prošince t. l. ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih s slede čim sporedom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega zborovanja. 2. Čitanje zapisnika br. društva „Slovenija“. 3. Poročilo odborovo. 4. Poročilo pripravljalnega odseka. 5. Slučajnosti. Gostje dobro došli!

(Akad. teh. društvo „Triglav“ v Gradcu) priredi v proslavo svoje petindvajsetletnice dne 2. svečana t. l. v dvoranah „Narodnega doma“ v Mariboru veliko slavnost z nastopnim spore dom: Banket, ob 1. uri popoldne (kuvert za

osebo 3 K). Koncert ob 8. uri zvečer. Veliki ples. Vsa ona slavna društva in cenjeni gostje, ki nameravajo se tudi banketa udeležiti, naj blagovolijo naznaniti to odboru društva „Triglav“ vsaj do 22. t. m. Slavna društva naj blagovolijo tudi število onih cenjenih članov javiti, ki mislijo banketu prisostvovati. Oficijalna vabila razpo šiljala se bodo v kratkem. Vsi oni cenjeni gostje, katerim bi se iz pomote ne doposlala vabila, prosijo se, da to takoj javijo odboru, ker bode veljalo vabilo kot legitimacija za vstop.

(Trgovska in obrtna zbornica v Ljubnem) na Gor. Štajarskem je zopet izvolila svojim predsednikom Fr. Endres, podpredsednikom pa Fr. Freiburgerja. V državni zbor pošlje zbornica predsednika Endresa mesto dosedanjega zastop nika Kupelwieserja.

(Državnozborna volitev v štajarskem veleposestvu.) Letošnje volitve so zaključili šta jarski veleposestniki, ki so si izvolili dne 15. t. m. svoje stare štiri poslance: Karol grof Stürgkh, deželni glavar grof Attems, baron Alfr. Moscon, in baron Rud. Hackelberg. Od 202 volilcev jih je prišlo na volišče samo 67.

(Proč od Gradca!) Graški občinski svet je dajal dosedaj zavodu, kjer dobivajo revni viso košolci brezplačno kosilo, po 100 gl. na leto. V seji dne 10. t. m. je predlagal občinski sveto valec dr. baron Sternbach, naj se ta svota do voli le pod pogojem, če se bodo podpisali iz ključno le nemški visokošolci. Nemška nestrp nost pa ni pomislila, da so v občinskem svetu tudi možje, katerim še niso srca za pravico po polnoma otrpnila. Vzdignil se je socijalni demo krat obč. svetnik Resel ter krutega predlaga telja tako le zavrnil: „Mislim sem, da bo g. dr. Sternbach namesto 200 kron predlagal 400 kron, toda ne to, temveč on če imeti, naj bi si samo nemški dijaki tolažili glad. Če bi b. l. g. dr. Stern bach predlagal, da je treba samo nemškim pre bivalcem v Gradcu plačevati davke, bi temu pritrdili, a tako jemljejo denar od vsakogar. Oni hočejo, da bi revni dijaki, ker niso njihove na rodnosti, stradali ter bili zadržani pri študiranju, a potem jih imenujejo manjvredni narod.“ (Res je!) To pač ni več narodno čustvo, to je narodna besnost, to je narodna podivjanost! Slovenci smo jako hvaležni g. Reselu in njegovim tova rišem, ki so tako pošteno osramotili nemško nacionalno surovost. Taki in ednaki pojavi ne strpnosti proti slovenskim dijakom pa nas naj zdrže v geslu: „Proč od Gradca!“ Dajte nam slovensko vseučilišče!

Druge slovenske novice.

(Osebnosti) Pravosodni minister je do volil, da gg. deželne sodnije svetnik Pavel Ju vančič v Kranju in sodnik Jan. Pogačnik v Krškem menjata svoji mesti.

(Povišanje) G. Jul. Springer, prof. na ljub ljanski umetno obrtniški šoli, je pomaknjen v VIII. činovni razred.

(Slovenska trgovska akademija.) Pri zbo rovanju ob priliki petdesetletnice ljubljanske trgovske in obrtne zbornice se je sklenilo, da se ustanovi odsek obstoječ iz petih članov v namen ustanovitve slovenske trgovske akade mije in se podeli za ustanovno glavnico znesek 20.000 kron. V isti namen je darovalo že več Slovencev in Hrvatov 220 K.

(Umrli je) v Ljubljani 16. t. m. odvetnik dr. Alfonz Mosche v starosti 62 let. V narodnem oziru si je pridobil več zaslug: bil je prvi ured nik „Pravnika“, sodeloval je nekaj časa v ob činskem svetu in bil tudi več let zastopnik Ljubljane v deželnem zboru kranjskem. Bil je tudi predsednik odvetniške zbornice. Največja njegova zasluga pa je prevod občnega sodnega reda — Naj v miru počiva!

(Utopljenca) so našli dne 14. t. m. v Ljub ljanci na Fužinah. Sodijo, da je bil že več dni v vodi, ker je imel edno oko že razjedeno.

(Ponesrečenec) na železnični progi pri Za logu, katerega je vlak povozil dne 9. t. m. je bil posestnik Janez Cerar iz Sela, župnije Vače pri Litiji.

(Škrlatica) v kranjskem političnem okraju se je jako razširila. Nekateri slučajji so prav ne

varni. Zdaj je še bolnih: štiri odrasli in 39 otrok, sedem odraslih in 43 otrok je ozdravelo, 16 otrok je pa umrlo.

(Umrli je) v Kranju dne 15. t. m. Fran Dolenc, trgovec, občinski svetnik mesta Kranj itd. Mir in pokoj!

(Velik požar) je dne 6. t. m. v Št. Vidu prevojske občine na Gorenjskem uničil posestniku Jerneju Kvedru hišo in gospodarska poslopja z vsem, kar je bilo v njem. Škode je bilo 2400 kron.

(Ustrelil se je) v Žužemberku dne 11. t. m. 22letni finančni nadstražnik Fr. Prosenc, doma iz Moravč. Vzrok je menda nesrečna ljubezen.

(V bolnico usmiljenih bratov) v Kandiji pri Novem mestu je bilo lanskega leta sprejetih 1287 bolnikov, ozdravljenih je bilo 982, zboljanih 229, neozdravljivih 39 in umrlo jih je 33.

(Zgorel je) poldrugoletni sinček Ani Dolinar v leskovski župniji na Dolenjskem dne 10. t. m., ko je imela mati opravila v hlevu, ostali domačini pa so bili v cerkvi.

(Za osušenje loško-potoške doline) na Dolenjskem je dovolilo ministerstvo 3000 kron.

(Pri tržaških volitvah) za IV. kurijo je bil izvoljen Italijan Mauroner, dosedanjí poslanec s 2710 glasovi v državni zbor, slovenski kandidat dr. O. Rybač je ostal s 1988 glasovi v manjšini. Italijani so uporabili vsa sredstva, dovoljena in nedovoljena, so kupovali glasove, niso pustili naših na volišče, in tako slavi zmago nasilje, sleparstvo in korupcija, kakoršne še ni bilo.

(Na Goriškem) je zmagal pri volitvah za veleposestovo Italijan Verzeznassi, slovenski kandidat Kocijancič je dobil 62 glasov.

(Prestop v pravoslavje) Na praznik sv. Stefana minulega leta se je v Velikih Žabljah na Goriškem vpisalo nad 60 družin, ki hočejo izstopiti iz katoliške cerkve in prestopiti v pravoslavje. Dotični zapisnik je bil poslan nadškofskemu ordinarijatu v Gorici. Ali duhovščina premišljuje vzrok in posledice?

(Vlak je povozil) 14. t. m. na železnici od postaje B. vije proti Italiji nekega vojaka od domobrancev iz Trsta. Hotel se je z vlakom odpeljati v Trst, ali vlak ga je prehitel, ga povozil in nesel reveža kakih 70 m daleč, tako, da mu je razmesarilo vso glavo, noge in ves život.

(Požar je nastal) dne 8. t. m. pri Voglarjih tih Trnovega na Goriškem; zgorela je ednemu gospodarju hiša in druga gospodarska poslopja, ogenj pa je ožgal tudi gospodarja in gospodinjico ter je zadnja že umrla vsled opeklin, mož pa se zdravi v bolnišnici.

Dopisi.

Iz Gomilkega. Gomilsko bralno društvo sklicalo je dne 30. decembra 1900 občni zbor. Domači g. župnik kot predsednik porabil je to priložnost in začel udrihati po našem najljubšem časniku "Domovini" in hvalil "Slov. Gospodarja", katerega edinega naj bi ljudstvo čitalo. Kmetu, ki se je drznil nekoliko ugovarjati zabčil je župnik: ali ne veste, da "Domovina" laže. A kmetje so naredili drugačno sodbo. Dokaz temu je, da večina obsoja nesramno in lažljivo pisavo "Slov. Gospodarja" posebno v zadnji volilni borbi. Gospoda župnika obžalovanja vredna zasluga pa je, da se je bralno društvo razpršilo. Maščevanost in vladaželjnost še nikjer nikoli ni rodila dobrega sadu in pri nas štajarskih Slovincih gotovo tudi ne bode. S takim postopanjem posameznih gg. duhovnikov onečastil se boče vstan in posledice naj padejo na one, ki so to silo povzročili.

Iz Šostanja. Dne 11. prosinca 1901 je v 20. stoletju smo naše pijavke prav po slovensko našeskali, dobili so jih pri volitvi peti dvajset! Ta svojat obstoječa iz dveh trgovcev, dveh oštirjev, dveh usnjarskih "fretarjev" in nekaterih podložnih dolžnikov, drznila se je izreči: Šostanj je nemški, Šostanj mora propasti in zato smo pokazali, da ni tako.

Sedaj je krvoločni Janez napovedal bojnaj pa bo! Naj se pa tudi naše geslo glasi: "Klin s klinom!"

Po zadnjem ljudskem štetju broji Šostanj 1100 prebivalcev in se je izkazalo, da so z onim, kateri stanujejo po širnem svetu po milosti (s fabriškimi delavci računeno) komaj 192 z nemškimi občevalnim jezikom skupaj nagrabili. In taka ošabnost hoče nadvladati v Šostanju!

Vidva Janeza z Dolfetom in Viktorčkom vred, o Jožetu še ne govorim, ker že itak iz zadnje luknje žvižga, pazite, da se ne hode basen o "žabi in volu" v kratkem pri vas uresničila.

Šostanjskim narodnjakom pa v spomin, da naj ne pozabijo "grožnje Hansa Woeschnagga" in da se naj popolnoma oklenejo "svoji k svojimi!"

Slovincem okrajev Celje Brežice v mestih in trgih kličemo pa "Le tako naprej", Celje pade pod geslom: "Vse za vero, dom, cesarja, vse za slovenskega oratarja!"

Iz Slatine pri Rogatcu. Kakor že splošnemu slovenskemu svetu znano, zgodila se je slovenskemu prebivalstvu edne največjih občin ptujskega okraja — Slatina pri Rogatcu — v začetku lanskega leta vnebovpijoča krivica s tem, da se je vsled osemletnega neprestanega pritiska slatinskih Posilincev ta lepa občina razdelila v dve samostojni občini i. s. "Okolica Slatina" in "Kopališče Slatina".

Poleg slatinskih Posilincev je za razdelitev lepe slatinske občine z vsemi močmi deloval nemčurski okrajni odbor v Rogatcu in nemški deželni odbor v Gradcu, da se tako ustvari Bismarčkova oziroma pruska trdnjava ob Sotli. Če bi se človek našel na svetu, ki bi upal trditi, da je ta razdelitev pravična, taisti bi pač moral ob ednem priznati, da stokrat več kot slatinski Posilinci imajo pravico Slovani do samostojnih občin na Dunaju, Bnu, Gradcu, Celovcu, Mariboru, Ptuj, Celju, Brežicah, v Trstu, Gorici itd. — pa še celo v Berlinu.

No, pa kaj si hočemo, saj je že stara pesem v Avstriji, da se Slovanom za največjo lojalnost in nepopisljive krvne in denarne žrtve mesto s pravico z nasilstvom plačuje. — Pa kako že pravi stari pregovor: "Vsaka sila do vremena".

Vsled odredbe c. kr. namestništva v Gradcu imel se je za vsako občino voliti novi odbor in sicer so bili za občino "Okolica Slatina" izvoljeni naslednji gg. odborniki: Anderluh Florjan, Belič Simon, Dolšak Janez, Korošec Franc, Kušec Oroslav, Novak Ant., Otorepec Fr., Perkovič Jak., Plemenitaš Miha, Pobožin Blaž, Prevalšek Janez, Senečič Jak., Smole Janez, Stojnšek Ant., Šrbak Jan., Trafenik Jos., Jerčič Miha in Žurman Vinko. Pri dne 25. julija 1900 vršči se volitvi župana, je tako imenovana spodnja stranka (Sv. Križ Tržiče) oddala svoje glasove g. Vinko-tu Žurman in zgornja stranka (Zg. Sečovo, Cerovec, Ratanska ves in Regonje) pa g. Anton Stojnšek u in sicer je dobil od 16 oddanih glasov g. Anton Stojnšek osem in g. Vinko Žurman sedem glasov; eden listek je bil prazen oddan.

Navzoči vladni komisar g. Adolf pl. Pichler smatral je za župana izvoljenega g. Ant. Stajnska, povdarjajoč, da ima absolutno večino glasov, kakor to zahteva § 35 obč. volil. reda z dne 2. maja 1864. dež. zak. št. 5. Temu je ugovarjal Oroslav Kušec, povdarjajoč, da je absolutna večina od 16 glasov 9 glasov; pa vključ temu ne voliti storil je g. Ant. Stojnšek z izvoljenimi svetovalci vred v toke vlad. komisarja obljubo. Proti izvolitvi in zaprisegi župana vložil se je priziv, kateremu je c. kr. okr. glavarstvo v Trstu z odlokom z dne 30. julija 1900, šte. 315 tudi popolnoma ustreglo. Proti razveljavitvi izvolitve župana g. Ant. Stojnska po c. kr. okr. glavarstvu pritožila se je pa zgornja stranka, kateremu prizivu pa vključ temu da je bil izločen — c. kr. namestništvo z odlokom z dne 1. novembra 1900, šte. 33847 ni ugodilo, ampak zopet shčno kot c. kr. okr. glavarstvo odredilo novo volitev župana in svetovalcev: Pri zopetni volitvi župana vršči se dne 10. prosinca 1901. sporazumele so se obe nasprotni stranke ter ednoglasno volile za župana g. Ant. Stojnska, veleposestnika v Cerovcu. Nadalje so bili obč. svetovalcem izvoljeni: I. Oroslav Kušec, II. Vinko Žurman, III. Miha Terčič, IV. Jakob Senečič in V. Blaž Pobožin, kateri so zopet z županom vred takoj po izvolitvi v navzočnosti komisarja obljubo storili. Po izvolitvi župana je vladni ko-

misar z daljšo izjavo sam priznal, da je po njegovem zakriviljenju bila izvolitev župana dne 25. julija 1900. nepostavna.

Novo izvoljeni obč. zastop bode pa složno deloval za blagor in čast radi razdelitve na tako nečuvni način užaljenega slov. prebivalstva in splošnega slov. naroda. Pripomniti je še, da si je tudi kopališka občina lanske leto izvolila novi obč. zastop z županom Jan. Stojnscheggom, katerega udje pa vključ temu, da so sanci Prusaki in Bismarčkovi imajo že med sabo največjo razprtijo, "ravs in kavs".

K sklepu hočem pa še cenjenim čitateljem "Domovine" popisati kratko zgodovino sedaj nastale nove občine "Kopališče Slatina".

Pred okroglo pol stoletjem se je po prizadevanju bivšega ravnatelja na Slatini gosp. dr. J. Sacka združilo pet samostojnih občin in sicer Sv. Križ, Tržiče, Derovec, Ratanska ves in Regonje v edno skupno občino pod imenom Slatina, to pa zato, ker je kopališče Slatina ležalo v treh občinah t. j. v obč. Tržiče, Ratanska ves in Cerovec. Da bi torej bilo upanje za napravo kopališke občine, treba je bilo najprvo zgoraj omenjene združiti. Z združenjem omenjenih pet občin dobili so pa tudi slatinski privandanci Prusi in Posilinci nad istimi popolno in neodmejeno oblast ter je to trajalo do leta 1892. Takrat so se Slovenci otrsli slatinskih Bismarčkovcev, na kar so pa ti začeli delati na delitev lepe slovenske občine. Skozi celih osem let posrečilo se je Slovincem ta nečuvni nasok odbijati, a vsled slabega županovanja Franca Kerta ter posebnega pritiska deželnega odbora v Gradcu dosegli so lanske leto, po čemur so tako koprnili. Tudi te zmage veselijo se neizrečeno ali le začasno, zakaj, prej ali slej padla bode ta Bismarčkova-pruska trdnjava v slovenske pesti v to pomozi B g in sreča junaska.

Kapela pri Radgoni. Bralno društvo pri Kapeli blizu Radgone imelo je dne 6. januarja t. l. svoj občni zbor, iz katerega povzamemo, da je to društvo imelo v preteklem letu 73 udov, ki so se vsi prav marljivo posluževali društva in branja, tako, da je bilo v preteklem letu izposojenih nič manj kakor 1269 raznih knjig, časnikov pa gotovo nad 4000 števil. Kaj ne, da je to lepo število? Zato le rodoljubi na delo! Snujte bralna društva, kjer še njih nimate, ker one so velevažnega pomena za razvoj našega naroda, skrbite pa pred vsem, povsod za delavnega in požrtvovalnega knjižničarja, kajti knjižničar mora biti duša bralnega društva.

Za tekoče leto nam je pristopilo zopet več novih udov in še se vedno oglašajo, tako upamo, da nas bode v tem letu nad 100, večinoma mladine. Naj le zopet pridno segajo po dobrem berilu. Novovoljeni odbor nam je porok, da se bode udom oskrbelo raznovrstnega primernega berila; in sicer so voljeni naslednji gg.: Kmet Jakob Zemljč, predsednik; pos. sin Ferd. Jurjo-vič, podpredsednik; župnik Mart. Maško, blagajnik; učitelj Lj. Poljanec, tajnik; ml. Jos. Golob, knjižničar in pos. sin Fr. Fras, odbornik.

Za tekoče leto je društvo naročilo sledeče časnike: "Domovina", "Slov. Gospodar", "Novice", "Domoljub", "Mr.", "Svetilnik", "Dom in Svet", "Kmetovalec" in "Nar. Gospodar". Pristopilo je tudi kot ud družbi sv. Mohora, "Slov. Matici" in "Slov. knjižnici". Vrhu tega pa še pride v društveno knjižnico zopet dokaj novih lepih knjig zlasti gospodarske vsebine.

Berila torej dovolj; udje naj le tudi pridno zahajajo v bralno sobo si s čitanjem vedrit srca in b. strit um, da si vzgojimo v bratski šlogi, kremenitih značajev zlasti v mladem na-raščanju in da bode naše društvo krepek steber proti navalom domačih in tujih nasprotnikov — nemškutarjev. V to pomozi B g

Iz Gornje Radgone. Orehovski prerok Wratschko se je pred volitvijo vedno hvalil, kako ga ljubijo in spoštujejo vsi gornjeradgonski kmetje. Da to ni res, je najboljši odgovor ta, da je dobil Wratschko iz gornjeradgonskega okraja za se le 15 glasov, za g. dr. Pijoja pa je glasovalo 21 vrh gornjeradgonskih kmetov. To nam daje misliti, in če pri prihodnjih volitvah v okr. zastop slovenski kmetje le količkaj storijo svoje dolžnost, odklenkalo bode temu preroku na večno. Slovenski kmetje spoznavajmo se! Da Wratschko

nikdar ni ganil niti mezinca za kmetke koristi nam je predobro znano, ker on mora plesati tako, kakor mu žvižgajo „Südmärka“ in radgonski purgarji. Torej kmetje, proč z Wratseh kotom in tistimi podrepniki, ki so pri volitvah v državni zbor capljali za njim! Svita se!

Narodno-gospodarske novice.

Navajajmo mladino k štedljivosti!

(Konec.)

Drug prijatelj mladine in pospeševalec štedljivosti poroča o gnilivem prizoru, katerega priča je bil v uradu neke poštne hranilnice. Prišel je tja nekoč krepak mož delavec žuljevih rok v spremstvu dveh nedoraslih otrok, dočim je tretjega najmlajšega držal v naročju, ter je iz mošnjička izpraznil ves denar, kar ga je bil prihranil in dal vsakemu izmed otrok vpisati ednako vsoto v njegovo vložno hranilno knjižico. „Ubogi črvički“, dejal jim je, gumra vam je dobra mati, ki vas je doslej navajala k štedljivosti ter tuje vlagala za vas v hranilnico, in ne more več skrbeti za vas. Stori torej jaz mesto nje, kolikor morem, kar vam je koristno in vas lahko reši pomanjkanja.“ Mož, ki se je v nekem kraju dolgo trudil, da bi mladino navadil vlagati v poštno hranilnico, sklical je nekega dne vse stariše štedečih otrok na pogovor ter jih je ob tej priliki prosil, naj odkritosrčno presodijo, ali so opazili na svojih otrokih, da je vlaganje v hranilnico na nje dobro uplivalo ali ne. Kdor meni, da je to bilo za njegove otroke dobro, naj bi vzdignil roko. In vsakdo je vzdignil roko, dočim je neka mati s solzo veselja v očesu vskliknila: „Obe roki vzdignem, gospod, za oba, moja sina, katera ste vi naučili tako skrbno štediti in gospodariti“. Na zanimiv način skušajo zlasti učitelji na nekaterih francoskih ljudskih šolah navajati svoje učence pravočasno k prepotrebni štedljivosti. Namesto zabavnih knjig in drugih vspodbudnih daril, katera se drugod dajajo koncem leta in ob drugih prilikah najmarljivejšim otrokom, dobivajo tamkaj marljivi in revni učenci kot darila vložne poštne hranilne knjižice glaseče se na njih ime, z vpisanimi vlogami v znesku nekoliko frankov, katera so za otroke vplačali razni prijatelji šolske mladine. Obdarovani otroci pa sami skrbijo, da kaj prihranijo in vložijo v poštno hranilnico in da povečajo svoje prvotne hranilne vloge. Na tak način vceplja se mladini veselje k štedljivosti z velikim uspehom.

Posebno velike važnosti je to, da otroci, ki vlagajo v poštno hranilnico, pogostoma vplivajo nehoti ne le na svoje tovariše, da jih tudi oni začno posnemati, ampak, da posredno vplivajo k štedljivosti celo svoje stariše. Opazovalci rodbinskih razmer trdijo, da se oče pri katerem, si je sin na nčiteljevo prigovarjanje izprosil dovoljenje, da bi smel vlagati v poštno hranilnico, v mnogih slučajih že koj prihodnjo soboto tudi sam napoti v hranilnico ter vanjo vloži prihranjeni del svojega zaslužka. Nek oče, ki se je bil ob delu poškodoval, ležal je na bolniški postelji, a bil je brez zdravil in brez zdravniške pomoči, ker vključ lepemu zaslužku ni bil ničesar prihranil za slučaj bolezni. Tu je zdiral njegov sinček nanaglooma s svojo vložno hranilno knjižico na poštno hranilni urad, zahteval izplačilo prihranjene vsote, katero je imel tamkaj vloženo ter je z isto rešil bolnega očeta iz ve like stiske. Ta čin je moža tako ganil, da je brž ko je okreval in mogel zopet hoditi na delo, začel tudi on s svojim zaslužkom štediti in da je svoje otroke z naprejem kar najodločneje navajal k štedljivosti in skrbnemu gospodarstvu.

Marsikateri bralec teh vrstic bo pa utegnil dvomiti o možnosti takega štedenja s pomočjo poštne hranilnice, morebiti se zdi nekomu štedenje naše mladine tudi nepotrebno ali pa navedeni način štedenja preotročji. Poglejmo torej, ali bi bilo tako domnevanje pravilno in v koliko.

Vsi vemo, da mladina pogostoma dobi v roke manjše denarne zneske. Sorodniki in botri dajejo otrokom majhna denarna darila. Deček, ki prinaša sosedu pisma iz pošte ali ki istemu iz šole grede po njegovem naročilu kupi kak

predmet ali mu stori kako drugo uslugo, dobi zato po kak novčič. Nekod je navada, da lajejo kupci ob nakupu živinčeta pastirju desetico tako zvane napitnine. Lepa svotica skupaj otroci tudi s tem, da po žetvi po njivah pobirajo zaostale klasje ter zrna pobirajo in če na marsikater drug način prisluži si zlasti dorasla mladež tako malenkost. Tudi stariši podarajo pridnemu otroku včasih desetico s pristavkom, da si za njo naj kupi, kar hoče. Kolika nevarnost nepremišljene uporabe dotičnih novcev grozi neiskusni deci! „Denar ima polzek rep“, pravi prislovica, ki re urešničuje še zlasti pri otrocih. Nevidno se na tak način kuga prezgodnje zapravljivosti vtepe že med nežno mladino. Novčiči se brezskrbno izdajajo za sladkor, za rožice, za žemlje, a slednjič morebiti za morilni — tobak ali za vino; od tu je pa k nepoštenosti in poneverjenju le majhen korak. Kako vse drugače bilo bi to, ako bi se mladina navadila za vsako desetico, katera ji ni treba izdati, takoj kupiti znamko, prilepiti jo na poštni hranilni listek ter bi tega, ko je izpolnjen, dala vpisati kot vlogo v svojo vložno hranilno knjižico. Da, nedvomno je tudi naši slovenski mladeži mogoče štediti in lahko bi tu imenovali požrtvovalnega slovenskega učitelja, ki je z lepim uspehom svoje doraslejšje učence učil podobne majhne vsotice štediti s pomočjo naše poštne hranilnice. Ko bi ga vendar posnemali vsi njegovi slovenski tovariši!

Nikdo ne more resno ugovarjati, češ, da ni naš slovenski naš mladini nujno potrebno vcepljati ljubezni do štedljivosti in varčnosti. Zanesljivo nam je znano, da se otroci naših premožnejših, da, tudi otroci grofjih in knežjih rodbin že v najnežnejši mladosti navajajo na tak način k štedljivosti in da morajo, brž ko znajo pisati, tudi že vestno zaznamovati v posebni knjižici svoje dohodke in izdatke. Kdo bi naj mislil, da je ednako navajanje k štedljivosti manj potrebno naši ubožni slovenski deci kakor sinovcem bogatcev in plemenitašev!

Kdorkoli bi se slednjč izpodtikal na otročjem načinu štedenja s pomočjo poštne hranilne listke, naj pomisli, da so listi določeni naš otrokom in da vsaj v svojem bistvu ne more biti otročarija naprava poštne hranilnice, zaveda katerega važnost so pač morali najbolj poznati oni, ki so z velikimi žrtvami ustanovili in ga s sijajnim uspehom vzdržujejo in upravljajo.

Ne po velikosti prihranjenih vsot soditi nam je korist štedenja, ne, ampak navada štedenja, katere si mladina priuči na popisani način, je oni prekrasni neposredni sad štedenja majhnih zneskov. Kakor se o zapravljevcu, torej človeku, ki se je navadil zapravljati, opravičeno pravi, da se ne spreobrne, dokler se v jamo ne zvrne, baš tako se človek, ki je v mladosti štedil in si prihranil navado štedljivosti, najvarneje zavaruje zoper neprevidno izdajanje s trudom prihranjenega zaslužka. Ako daste mladeniču za talent, ako mu daste za milijon zlata, niste mu še s tem zagotovili blagostanja, ker nikdo ne more imeti toliko, da bi ne mogel če je zapravljevec, vsega izgubiti. Veliko večjo dobroto stori mlademu človeku oni njegov pravi prijatelj, kateri mu je pomagal pridobiti navado skrbnega gospodarstva tudi z neznatnimi sredstvi, kajti le ta je zanesljiv porok, da dosežemo pravo blagostanje.

Naj bi torej vsi, ki imajo opraviti z našo slovensko mladino in ki ji žele dobro, skrbno premislili, koliko dobroto stori mladini sami in vsemu našemu narodu, ako svoje izročence navajajo pravočasno k štedljivosti in skrbnemu gospodarstvu! Naj bi se vedno spominjali globoko premišljenega izreka učenega Adama Smitha, ki pravi: „Vsak posamezni zapravljivec je največji sovražnik svojega naroda, vsak skrben gospodar pa največji dobrotnik človeške družbe.“

Politični pregled.

(Prihodnji parlament) bo podoben mozaiku, ki ni sestavljen iz kamnov, temveč iz samih kamenčkov. To ima morebiti tudi svoj dobro stran, ker ne bo mogla nobena stranka sama zase dosti napraviti in tudi ne ovirati delovanja. Vsaka bo navezana na sosednje stranke in to bo najbrže v prid političnemu položaju. Seveda

bode to jako otežilo nalogo ministerstva, ker se jim ne bo pogajati s par velikimi strankami, temveč s številnimi stranicami. Vendar smemo upati, da se je položaj malo zboljšal. Nikjer ne vidimo posebnih namenov za obstrukcijo, a vključ temu pride lahko nenadno, vzbudi jo slučaj, in zato bo potreba največje spretnosti in najpopolnejšega takta, da se bo parlament obdržal in da bo deloval.

(Dipaui, voditelj katol. ljudske stranke), ki je propadel v svojem dosedanjem volilnem okraju, ni hotel sprejeti nobenega drugega mandata več, dasi je bil izvoljen v nekem drugem okraju. — Istotako je podlegel Ebenhoch, gorenje-avstrijski deželni glavar v svojem okraju ter ga potemtakem tudi ne bo videl prihodnji državni zbor.

(Pastirski list dalmatinskega škofa Carjeva) Navesti hočemo eden oddelek pastirskega lista omenjenega škofa, da vidijo naši čitatelji, kako mnenje ima ta vladika o vmešavanju duhovnikov v politiko, kakšno stališče bi morali zavzemati, in da vidijo, v kako nasprotnem smislu deluje naša duhovščina: „Nekaj časa sem se opazoval tudi pri duhovščini te škofije, in posebno pri mladih duhovnikih neko nedovoljeno vplivanje na stranke, katere žalibog ločijo deželo ter da se tudi aktivno udeležujejo agitacije pri političnih volitvah v veliko škodo duhovniškemu poklicu in v nič manjše pohujšanje ljudstva. Taka dejstva morajo globoko žaliti naše srce, ki smo poklicani od Boga, da vladamo to škofijo, pa vidimo, kako brezpotrebno trati duhovščina dober del moči, odločnosti in delavnosti, ki bi se morale vse obrniti v čast božjo in zveličanje duš, zadnji in edini namen naš ga poklica. Da imajo duhovniki svoje zmerno politično prepričanje, da izvršujejo svojo volilno pravico kakor drugi, tega se jim ne prepoveduje, ker so tudi oni državljani pred zakonom; ali da se živahno udeležujejo bojev različnih strank, to je zanje popolnoma nečastno in jim je prepovedano po vsakem cerkvenem in svetem zakonu, ker to ni njihov poklic. Poklic duhovnika pa je poklic miru in složnosti; duhovniki imajo objemati v svoji nebeški ljubezni, katera je mora navduševati, vse narode in stranke: oni morajo imeti potrpljenje z onimi, ki se z njimi ne strinjajo, in biti narodom učitelji in voditelji mejsebojne ljubezni in potrpljenja. Okrožnica, katero so pred leti razposlali francoski škofje svojim dušnim pastirjem, se je glasila: „Budite pred vsem možje ljubezni, ne mešajte se v nobeno stvar, ki razburja ali ustvarja razpore; ne dajte se nikomur rabiti kot orodje, ne pozabite, da bodele jutri pastirji premaganih in premagovalcev, ne držite se nobene stranke, ampak svoje vesti!“

(Staroslovenski cerkveni obredi) Mažari se jeze na papeža, ker se v cerkvi sv. Jeronima v Rimu po štirikrat na leto čitata poslanica in evangelij v staroslovenskem jeziku in se poje maša iz glagolskega misala. Tako se je dogodilo tudi na novo leto, ko je pontificiral kotorski škof Anton in so bili navzoči tudi romarji iz Ogrske. Romarji so bili sprovojeni v kapelico sv. Klementa, kjer se nahaja grob sv. Cirila, in je tam rimskokatoliški duhovnik propovedoval o delovanju slovanskih apostolov Cirila in Metoda. Sedanjí papež je na prošnjo kneza črnogorskega tudi odredil, da je tiskati 300 novih glagolskih misalov, in knez nikola je tudi dosegel, da rimskokatoliki v Črnigori vrše božjo službo samo po staroslovenskem obredu.

(Maloruski poslanci vseh strank) so imeli v Tarnopolu svoj shod, na katerem so se zjediniili na skupen političen program in sklenili ustanoviti poseben maloruski klub v državnem zboru. V političnih krogih se sodi, da Malorusi ne pojdejo več v „Slovansko krščansko zvezo“, ker tam nimajo ničesar iskati, temveč, da bodo stali na strani poljskega kluba.

(Ogrska poslanska zbornica) je zopet pričela s zborovanjem, ki je bilo pretrgano vsled božičnih počitnic. Nadaljuje se podrobna razprava o državnem proračunu. Med predlogi, ki jih pripravlja neodvisna stranka, je tudi oni na odpravo ministerskih pokojnin.

(Srbsko skupščino) je otvoril 12. t. m. kralj Aleksander s prestolnim govorom, v katerem se

je spominjal najprej poroke z Drago Mašin ter naklonjenosti ruskega carja, ki jo je izkazal ob poroki. Prestolni govor pravi potem, da so razmere Srbije napram vsem velesilam ostale neizpremenjene. Kralj si bo i v bodoče prizadeval, da utrdi še bolj prijateljske zveze, posebno s sosednima državama Avstr-Ogrsko in Turčijo, s katerima je Srbija ožje zvezana po kulturnih in trgovinskih interesih. Srbskemu narodu bo preskrbela sedanja vlada, ki uživa kraljevo popolno zaupanje boljše bodočnost tembolj, ker je prejšnji kralj Milan za vedno ostavil deželo.

(**Ruski državni proračun**) Malokatera država se more ponašati s tako ugodnimi finančnimi razmerami, ko Rusija. Proračun izkazuje namreč 1.788.482.000 rubljev dohodkov, od teh je rednih dohodkov 1.730.096.000 rubljev, rednih izdatkov pa le 1.656.652.556 rubljev, ki so torej za 73.4 milijonov manjši, kakor pa redni dohodki. Med izrednimi izdatki se nahaja svota 619 milijonov, ki se bo porabila za vojno v Kini. O tem izdatku je izdalo finančno ministerstvo obširno poročilo, iz katerega je razvidno, da ta denar ne bo zavržen.

(**Generalnim guvernerjem**) v Varšavi je na mesto umrlega kneza Imeretinskega imenovan grof Woronzow-Daškow. Na mesto dosedanjega nadpolicijskega ministra Lihnačeva pa baron Wrangel.

(**Vojna v južni Afriki**) Uspehi Burov v zadnjem času so sledeči: Razdrlo je 1500 Burov železniške proge v Pretorijo; pri Middelburgu so odbili napad generala Knox, razdrli so nadalje železnico pri Zuurfonteinu in prodrli do Krügersdorpa, tako, da je Pretorija popolnoma obkoljena. Dewet preti sedaj Kroonstadu. Napadli so Belfost in posadko zmogli popolnoma. Angleži se umikajo. — Pa tudi položaj v Kaplandiji je za Angleže resen; boje se, da ne bi prestopilo kakšnih 35.000 Holandcev na bursko stran, ki so vsi dobro oboroženi. Angleži ponujajo Burum mir. Lord Kitchener je odposlal več odličnih Burov in inozemcev v bursko taborišče, da bi posredovali za mir; a vse te mirovne komisije niso opravile ničesar. To je pač dokaz, da Buri ne marajo miru, nego, da še vedno upajo na zmago.

(**Razmere na Kitajskem**) Princ Čing in Li Hung Čang sta podpisala mirovno pogodbo. Princ Chun je določen, da pojde v družbi princa Sua v Evropo, kjer posetita nemško vlado ter ji prineseta osebno zadoščenje za umor poslanika Kettelerja. Zaključna mirovna pogajanja se bodo vršila v Pekinu, Li Hung Čang je obolel, kar bo pogajanja zavleklo. Boksarji še vedno ne mirujejo, zato tudi ekspedicije proti njim še ne bodo tako hitro končane.

Književnost.

(**Mladinske knjižnice I. zvezek**) J. Brinar: „Medvedji lov“. „Čukova gostija“. Povesti. Založil L. Schwentner v Ljubljani. Cene 80 vin., po pošti 90 vin. — Obe povesti sta vzeti iz živalskega življenja, katero nam slika g. pisatelj prezanljivo in v jako pogojenih prizorih. Takoj s početka „Medvedjega lova“ je lepo in živo opisan prizor na vasi, kjer je narodni kolorit zadet iz bomo. — Povest o „hvaležnem Koku“, opici iz južne Afrike, ki jo pripoveduje profesor, je zanimiva, plastično in z živimi bojami je opisano zlasti živalsko življenje afriško. Lepa je povest o „Lokavi lisici“, o „Turškem handžarju“ in na zadnje o „Nesrečnem stricu medvedu“. V istini prezanljiv in zajedno poučen je „Medvedji lov“, a ne zaostaja za njim niti „Čukova gostija“, ki nas tudi vodi po bajnem kraljestvu živalskem. Čarovito je opisana gozdna krajina, gostija v gozdu in duhovit je konec. — Obe povestici sta pisani v jedrnatem, narodnem jeziku — kar po sebi povdarjamo, — sta polni divnih opisov in izvirnega, živega humora.

Razne stvari.

(**Gimnazij in realk**) je po zadnjem izkazu sedaj v Avstriji 318; in sicer gimnazij 213 s 69.788 učenci, realk 106 s 35.192 učenci. (**Industrija železniških vozov v Avstriji**) je zadnji čas tako napredovala, da je zdaj skoro na vrhuncu svojega razvoja. Preteklo leto je do

bila od pruskega železniškega ministra naročila za 2000 voz, istotako iz Rumunije večje naročilo za osebne vozove. In naše državne železnice same so naročile letos brez 2500 voz pri avstrijskih tovarnah.

(**Odpad od cerkve**) Po poročilih protestantskih listov je v minulih dveh letih v Avstriji 13.000 oseb prestopilo iz katoliške cerkve k protestantom.

(**Volkovi na Ogrskem**) so raztrgali poleg Majdenke poštnega konja in blapca. Na poti v Prisplo so volkovi napadli orožnike, ki so osam zverin ustrelili, a sami komaj rešili življenje.

(**Borošinski podžupan Brinkmann**) je nenadoma umrl. V ponedeljek zvečer je jahal po jezdarni, kar se konj splašal in priletel pod župana vrže na tla. Ta se je tako prestrašil, da ga je zadela srčna kap in je takoj umrl.

(**Morilec kralja Umberta, Bresci**) je prepeljan v ječo Portolongona. Ječa je sezidana na skali, ki sega v morje in ima celice, ki so le 2 1/4 m široke, 4 m dolge in 3 m visoke. Jelnik ne sme nikdar ven, in prej mora vsak delj časa prebivati v popolni temi, predno pride v tako celico; pravijo, da bo Bresci moral zhlazneti, ker v taki ječi ne more nihče prebiti čez 3 leta, da ne bi izgubil pameti.

(**Most iz aluminija**) je bil razstavljen med drugimi zanimivostmi na pariški razstavi. Odlikuje se po lahkosti, ker tehta ves most samo 1500 kg. Pri poskušnjah se je pokazalo da nosi lahko težo do 9000 kilogramov.

(**49 otrok utonilo**) je pri drsanju na neki reki blizu Foster v Sev. Ameriki. Na ledu je bilo 51 otrok, ko se je vdrl, sta se rešila samo 2 in prinesla žalostno vest.

(**200 potnikov izgubilo življenje**) O strašni železniški katastrofi poročajo iz Hinton v Ameriki. Poročilo pravi, da je proti zahodu ozračje brzovlak skočil s tira 1 miljo vzhodno od Hinton in se zvrnil v reko Greenbrier. Na onem mestu je reka 15 čevljev globoka. Po grozovitem padu ni ostalo nič na površju, kar bi spričevalo o veliki nesreči, ampak voda je vse popolnoma zakrila. V vlakcu je bilo kakih 200 oseb.

(**Slovenci v Ameriki**) Novo cerkev bodo zidali Slovenci v La Salle v Ameriki.

(**Nova vrsta influence**) se je pojavila v Petrogradu; vsi oboleli so umrli nenadoma, in zato so nazivali to bolezen „bliskovna influenza“.

(**Potopil se je parnik „Russie“**) te dni pri rtu Faramon na francoski obali; a ker je ladjin krov moel nad morskimi površjem, so potnike po 103urnem smrtne strahu vendar rešili. Morje je bilo ves čas silno nemirno, rešilni poskusi so se skozi dva dneva vselej ponesrečili; slednjič se je vendar morje malo umirilo, da so mogli spraviti ljudi na kopno.

Zahvala.

Čestitani odlični izročila tem potom najlepšo zahvalo, ki jo je pripravi, da se je dosegel na občnem shodu našega društva, in tako lep moralen in gneten uspeh. Pred vsem se našemu društvu zahvaljuje vrlim tamburašem, ki so se s svojim zborom „Zvon“ in njih dičnemu predsedniku g. G. G. ki so zopet dokazali, da se ne bojijo truda in zapa, kadar se gre za narodno stvar. Lepo hvalo nadalje ljubim pevkom in pevcem za lepo petje in g. županu R. R. za gostoljubnost, s katero je sprejel naše pevce. Brezredno hvalo vrlim Hrastničarjem, D. D. in vsim, ki so s svojim pristopom k prostovoljni službi se Cirila in Metoda dokazali, da so zavedni narodnjaki.

Trbovlje dne 14. jan. 1901.

Odbor naše podružnice sv. Cirila in Metoda za Trbovlje in okolice.

Hiša na prodaj.

Hiša, ki obsega 9 sob, velik vrt, klet in trgovino, oddaljena iz mesta 10 minut, prodati je pod zelo ugodnimi pogoji. Samo sobe nesejo 10%, brez trgovine. Ravno tam se sprajme eden gospod na stanovanje in hrano.

Več pove upravnistvo „Domovine“ v Celju.

Obče priznano

(29) 2-2

izvrsten brinjevec in slivovko

prodaja in razpošilja v steklenicah **I. Bele** v Kostanjevici na Kranjskem.

Odvetnik

Dr. Fran Tominšek

dovoljuje si naznaniti, da je otvoril svojo odvetniško pisarno v

Ljubljani na Bregu št. 20

ter jo pridružil odvetniški pisarni gospoda dr. V. Krisper-ja v Ljubljani.

(26) 3-2

Lepa nova hiša

z veliko kletjo

(27) 3-2

pripravna osobito za vinsko trgovino, ker je v hiši že gostilna, se iz proste roke pod ugodnimi pogoji **proda**. — Resni kupci naj se obrnejo na lastnika **Matija Dolničar-ja** v Trbovljah na Vodi.

Vsa popravila se izvršujejo ceno in zanesljivo!

Zeninom in nevestam

priporoča

urar in prodaja zlatnine

* **R. SALMIČ** *

urar in prodaja zlatnine

v Celju v „Narodnem domu“

svojo veliko zalogo

poročnih in drugih prstanov

vsakovrstne zlatnine in srebrnine

po zelo nizkih cenah.

(32) 3-1

Postrežba točna in solidna!

Moderce, rokavice
glace in pletene,
pase, zepneroce,
podveze, galose,
copate, priporočila
P. Kostić v Celju.

Za pobarvanje šolskih tabel

priporočila trgovina Dragotin Hribarja v Celju
izborni

temni lak

brez leska, po originalni tovarniški ceni kilogram po
3 gld. 80 kr. Eden kilogram tega laka zadostuje za pre-
barvanje 4-6 tabel. Zunanja naročila izvršujejo se točno

Gostilna in mesarija.

V živahnem slovenskem trgu Spodnjega
Štajarja odda se mesarija zelo ugodno v
najem, in dobro obiskana gostilna na račun.

Naslov pove upravnistvo „Domovine“.

(22 3-2)

Svoji k svojim!

ANTON KOLENC

trgovec v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“

priporočila častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na
debelo in drobno.

Naznanj m, da kupujem tudi letos, kakor
vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in ko-
reninice levo v senci posušene, da lepo zeleno
barvo obdrže, p. najvišjih cenah. Kakor: bez-
govo gobo, kamilico, tisočrožo, malino štupo,
lipovo cvetje, sploh vse rastline, cvetke in ko-
reninice: tudi kupim vsake vrste deželnih pri-
delkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo,
proso, konoplje, laneno seme in ršene rožičke.
Ob času vsako sadje, vse deželne pridelke po
najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake
vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in
kuretno. Kupim tudi suhe gobe, orehe,
česplje, hroške, itd., vse po najvišjih cenah.
Častitim gg. duhovnikom naznanjem, da imam
vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče
v zalogi.

Kupujem zgodnji kakor tudi pozni
hmelj ter divji in pravi kostanj.

„Kmetijska zadruga v Žalec“ naznanja
vsem onim kmetovalcem, kateri se niso njeni
udje, da se dobi umetni gnoj, kompost in to-
maševa žlindra, kakor živinska sol, pri Anton
Kolencu, trgovcu v „Narod. domu“ v Celju,
kam r. se naj obrnejo nendi zadruga.

„Kmetijska zadruga za Spodnještajarsko“
vknjiž. zadruga z omejenim poročtvom v Žalec.

Svoji k svojim!

Ljubljanska kreditna banka

v Ljubljani

Spitalske ulice števil. 2.

Na debelo. • Na drobno.

Postrežba točna. • Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

Priporočila svoje lahke teže slamožnice najboljših sestavov
kakor tudi izvrstne slamožne kose.

Dala svojo veliko zalogo izdelkov iz kamenščine, kakor cevi za kanalizacije
in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in
pohištvenih okovov, kuhinjske priprave, štedilnikov in peči od najpriprostejših do
najfinišne izpeljave.

Gg. poljedelcem priporočam kot najizdatnejše umetno gnojilo Tomaževo fos-
fatno moko po tovarniški ceni.

Zaloga kotlov za žganje kuhati.

* Slavno občinstvo vabim najljubše, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo. *

Kuverte priporočila tiskarna D. Hribarja v Celju.

Vsaka gospodinja in mati

se mora blagrovati, katera
rabi z ozirom na zdravje,
vačnost in dobri okus
Kathreiner-Kneippovo sla-
dno kavo (pristno samo v
znanih izvirnih zavitkih).

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev,
zastavnih pisem, srečk, novcev,
valut i. t. d. za po najizdatnejših pogojih.
Posojila na vrednostne papirje proti
nizkim obrestim.
Zavarovanje proti kurzi izgubi.
Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje

denarnih vlog na vložne knjižice,
na tekoči račun in na giročante s
4% obrestovanjem od dne vloge do
dne vsdiga.
Ekompit menio najizdatnejše.
Borzna naročila.

(301)

Južno-štajerska hranilnica v Celju

v „Narodnem domu“

za katero jamčijo okraji: Sevnica, Gornji grad, Šoštanj, Vransko in Šmarje pri Jelšah za popolno varnost vlog in za njihovo po pravih določeno obrestovanje do neomejene visokosti, obrestuje hranilne vloge po 4% in pripisuje obresti poluletno h kapitalu, ter plačuje rentni davek hranilnica sama in ga ne odteguje vlagateljem, tako, da dobé isti popolnoma nad 4% obresti letno.

Izposojuje na zemljiško varnost po 5%.

Hranilnica posluje s strankami

vsak torek in petek dopoldne.

Priporoča se ta zavod staršem, varuhom in kuratorjem, da tam vlagajo denarje svojih varovancev in oskrbovancev in taisto zahtevajo pri varstvenih sodiščih.